

Oscar Pelayo, amb les obres definitivament engegades de l'aparcament d'«el Sot» com a fons i símbol. (Fotos Noguès).

Sumari

- 2 Una mica de polèmica
- 3 La distància, Oscar Pelayo
- 4 La recaudació ejecutiva municipal
- 5 Campanya de vacunació
- Canvi al cartipàs municipal
- Recital de M.^a del Mar Bonet i Al Tall

- Nou nat
- Inauguració de les Jornades Pedagògiques
- Més serveis d'autobusos a Palou
- 6 Entrevista amb Oscar Pelayo, Lluís Torres
- 8 Local cultural al barri de Palou
- 9 Impostos a Palou
- 10 Visita a les obres de l'aparcament d'«el Sot»

- Nova xarxa d'aigua al grup Primer de Maig
- Pròxima elaboració del cens agrari
- 11 Supressió de barreres arquitectòniques
- Vies lentes en la carretera a Girona
- 12 Obres públiques de gran interès
- Nous vehicles, nova imatge

Herre-
legalit-
impos-
les in-

ció, Jo-
ó com-
la se-
poder
om als
té en

M. M.

s-
s-
ns

s quarts
ats dels
monitors,
de la
granollers
nera tan-
er l'Ajun-
dir a sa-
alde, Ra-
toni Cor-

carregats
erial, els
ocar que
lloc on
unicipal-
l'autocar,
uns bons
que els
acompa-

torns de
rteix en
ntil unes

La distancia

Un infarto, y el largo período de tranquilidad forzosa que hemos de seguir los que tenemos la suerte de superarlo, nos obligan a un distanciamiento de la vida cotidiana y de sus problemas.

Es como quien mira un paisaje o quien contempla una exposición. Esto permite ver las cosas más serenamente y probablemente de una forma más objetiva. ¿Qué he ido viendo?. He visto la diferencia que hay entre un Ayuntamiento desorganizado y lleno de «trampas», sin crédito y en bancarrota, que heredamos, y el actual que, sin que hayamos llegado a ponerlo a flote y en total salvación —pues esto sería poco más que un milagro— sí que se ha conseguido volver a recuperar su crédito y su organización, a base de una economía muy ajustada, pero clara y transparente. Llegar a superar el crédito no ha sido tarea fácil. Valga como ejemplo que, cuando entramos en el consistorio, no había dinero ni para comprar zapatos a los agentes de la Guardia Urbana, habiendo algunos de ellos que venían a trabajar en zapatillas. Y como esta anécdota podríamos explicar un sinfín. Pues bien, esto en principio se superó y —aunque queda mucho camino por recorrer, pues no reconocer que hay graves problemas, sería de ciego—, lo importante, creo yo, es dejar las cosas claras.

He visto con gran satisfacción que los dos grandes retos que teníamos y a qué nos habíamos comprometido en la campaña electoral a dar solución, hoy están en marcha: Viviendas Municipales Granollers, S. A. (Vimugrasa, Can Mònic), y el Sot. No quisiera ser tratado de triunfalista, pero, si me paro a considerar otros aspectos de la gestión municipal, veo también que el trabajo ha sido positivo. Se ha inaugurado una escuela de 16 aulas, se han adquirido solares para servicios de los cuales dos han sido cedidos a la Generalitat para dos nuevos grupos escolares; se han efectuado reparaciones y mejoras en todas las escuelas y se ha puesto en funcionamiento el Casal del Mestre y el Casal del Jove. Gracias a la recuperación del crédito del Ayuntamiento se han podido conseguir los presupuestos de inversiones 81 y 82, que se han aplicado a mejoras e iniciativas en muchos campos, desde la seguridad ciudadana, obras públicas o cementerio, hasta la plantación de árboles, que suman una gran cantidad de cosas positivas para la ciudad. Qué duda cabe que faltan muchas cosas por hacer, y que hemos tenido algún fallo. Equivocarse es humano y de quien trabaja. Pero si analizamos fríamente que, partiendo de bajo cero económico, se ha podido superar la credibilidad y conseguir crédito frente a la deuda real desorbitada que heredamos, creo yo que, honestamente, da un balance positivo.

Y, por último, quiero que quede bien claro, que los méritos y frutos conseguidos, lo han sido gracias al conjunto del consistorio y el alcalde, y que los fallos son de este mismo colectivo, y no deben personalizarse en la figura del alcalde, puesto que, si hablamos en términos futbolísticos —y estamos en el año de los mundiales—, «los goles que le marcan a un portero —en este caso el alcalde— no siempre son culpa del portero, sino de los defensas —en este caso el consistorio—».

La distància

Un infart, i el llarg període de tranquil·litat forçada que hem de seguir els qui tenim la sort de superar-lo, ens obliguen a un distanciament de la vida quotidiana i dels seus problemes.

És com qui mira un paisatge o qui contempla una exposició. Això permet de veure les coses més serenament i probablement, d'una manera més objectiva. Què he anat veient? He vist la diferència que hi ha entre un Ajuntament desorganitzat y ple «trampes», sense crèdit i en bancarrota, que vam heretar, i l'actual que, sense que hàgim arribat a fer-lo surar del tot i en plena salvació —perquè això seria una mica més d'un miracle—, sí que s'ha aconseguit tornar a recuperar el seu crèdit i la seva organització, a base d'una economia molt ajustada, però clara i transparent. Arribar a superar el crèdit no ha estat pas una tasca fàcil. Serveixi d'exemple dir que, quan vam entrar al consistori, no hi havia diners ni per a comprar sabates als agents de la Guàrdia Urbana, i n'hi havia alguns que venien a treballar amb sabatilles. I com aquesta anècdota se'n podrien explicar una pila. Doncs bé, això en principi va ser superat i —encara que resta molt de camí per recórrer, perquè no reconèixer que hi ha greus problemes seria cosa de cec— l'important, crec jo, és deixar les coses clares.

He vist amb molta satisfacció que els dos grans reptes que teníem, i que ens havíem compromès a resoldre en la campanya electoral, avui estan ben encarrilats: Viviendas Municipales de Granollers, S. A. (Vimugrasa, Can Mònic), i el Sot. No voldria ser titllat de triumfalista però, si m'aturo a considerar d'altres aspectes de la gestió municipal, veig que també el treball ha estat positiu. Ha estat inaugurada una escola de 16 aules; han estat adquirits solars per a serveis, dos dels quals han estat cedits a la Generalitat per a dos nous grups escolars; han estat fetes reparacions i millores a totes les escoles. i s'han engegat el Casal del Mestre i el Casal del Jove. Mercès a la recuperació del crèdit de l'Ajuntament ha estat possible aconseguir els pressupostos d'inversions 81 i 82, que han estat aplicats a millores i iniciatives en molts sectors, des del de la seguretat ciutadana, obres públiques o cementiri fins a la plantació d'arbres, que representen una gran quantitat de coses positives per a la ciutat. Ningú no dubta que resten encara moltes coses a fer, i que hem comès alguna errada. Equivocar-se és humà i de qui treballa. Però si analitzem desapassionadament que, partint de sota el zero econòmic, s'ha pogut superar la credibilitat i aconseguir crèdit enfront del desorbitat deute real que vam heretar, crec jo que —honestament— en resulta un balanç positiu.

I, en darrer lloc, vull que resti ben clar que els mèrits i els resultats aconseguits, ho han estat gràcies al conjunt del consistori i l'alcalde, i que les errades són d'aquest mateix col·lectiu, i no han de personalitzar-se en la figura de l'alcalde, com sigui que, si emprem vocabulari futbolístic —i estem en l'any dels mundials—, «els gols que fan al porter —en aquest cas l'alcalde—, no són sempre culpa del porter sinó dels defenses —en aquest cas el consistori—».

Oscar PELAYO
Tinent d'alcalde d'Hisenda

Una mica de polèmica

Mala imatge

De l'editorial «Buena imagen», publicat al número 334 de «Revista del Vallés», corresponent al dia 11 de setembre de 1982, i destinat com de costum a malparlar de l'Ajuntament, el lector intel·ligent pot deduir amb facilitat que l'actual Consistori està funcionant força bé, com sigui que els renovats intents d'atac de l'incansable editorialista, només aconsegueixen demostrar la seva animositat íntima, però no pas cap fet o cap dada concreta que signifiqui error o mala gestió per part de l'Autoritat ciutadana, la primera elegida pel poble des de feia molts anys.

L'editorialista, en canvi, de «Revista del Vallés», sí que tot sovint ha comès errors de documentació o ha caigut en confusions d'apreciació, que algunes vegades han estat fetes notar públi-

cament, sense que després ell hagi tingut sempre l'honestedat professional de reconèixer les falles. Més aviat ha preferit tornar a fer servir el còmode sistema «periodístic» d'aplicar adjectius i frases per tal de palesar la inviable animositat contra l'Ajuntament, que dispensa d'analitzar i estudiar a fons les qüestions, per la seguretat de «tenir» ja d'entrada tota la raó, encara que els lectors serens i desapassionats no trobin en els seus redactats conceptes substantius que justifiquin el to de les frases.

¿D'on ve, per exemple, el vici d'anomenar «panfletos» qualsevol informació provinent de l'Ajuntament, quan —de totes les publicacions granollerines— és justament «Revista del Vallés» aquella que més plenament s'acosta a

l'estil literari pamfletista, segons el diccionari i el criteri de crítics entesos i neutrals? Abocar violentament acusacions sense documentar-les ni justificar-les és una de les típiques maneres plamfetàries d'escriure.

El tàcitament al·ludit butlletí municipal no pretén donar «bona imatge» de l'Ajuntament, sinó senzillament informar i suplir de cara als ciutadans notícies i punts de vista que determinats mitjans d'informació locals sistemàticament amaguen o deformen. Segurament que si els informadors locals informessin com cal, fossin de fiar i formulessin crítiques constructives en lloc d'engagar escames obcecases, l'Ajuntament no s'hauria hagut de preocupar d'informar ell i suplir la tasca que de dret correspon als informadors. I que les publicacions de l'Ajuntament no van a aconseguir «buena imagen» ho demostren, per exemple, les crítiques que li han fet algunes associacions de veïns, i que han estat publicades sense dissimular la seva duresa.

Palesa una singular subtileza en l'editorialista fer notar que els qui han de pagar impostos «tienen hijos, esposas, padres y familiares». Tothom trobarà evident que quan l'Ajuntament deia que només 36 ciutadans havien de pagar impostos forts, amb aquesta frase la seva pretensió era amagar i camuflar a la vista del públic tots els pobres fills, els pobres pares, les pobres esposes —no els pobres esposos?—, els pobres familiars dels contribuents «forts». Des de les èpoques més reculades és prou conegut que els subjectes passius d'impostos són les persones, físiques o morals, i que si la parentela es dóna per suposada, l'administrador públic en prescindeix. Felicitacions, doncs, a la brillant subtileza de l'editorialista.

Davant de certs «contempladors» desenfocats de la realitat, és possible que l'Ajuntament no tingui «buena imagen», però és cert que davant determinades maneres d'«informar» i d'«interpretar» els fets, hi ha mitjans de comunicació que tenen ja guanyada a pols una ben mala imatge.

AJUNTAMENT DE GRANOLLERS

A N U N C I

Aprovats per la Corporació els plecs de condicions tècniques i econòmic-administratives que regiran la contractació directa de les obres.

— **CONDICIONAMENT I REFORMA DELS LOCALS DEL CARRER SANT JOSEP DESTINATS A SERVEIS SANITARIS** (tipus de licitació: 4.590.335 ptes.).

— **INSTAL·LACIÓ ELÈCTRICA I TELEFÒNICA ALS LOCALS ESMENTATS** (tipus de licitació: 1.487.970'— ptes.).

Els interessats poden consultar, en hores d'oficina, els projectes i plecs en el Negociat de Sanitat (planta baixa) i presentar les seves ofertes fins al dia 10 d'octubre de 1982.

Granollers, 13 de setembre de 1982.

L'Alcalde,

Granollers Informatiu n.º 11, setembre 1982

Publicació de l'Ajuntament de Granollers
 Edita: Gabinet de premsa
 Director: Alvar Maduell
 Composició: J. Cabot
 Dipòsit Legal: B-13957-80

«Granollers Informatiu» butlletí municipal, té un tiratge oscil·lant entre 7.000 i 11.000 exemplars, i no sempre podrà distri-

buir-se a totes les cases per problemes de pressupost. Les persones o entitats especialment interessades a rebre'l, són pregades de demanar-lo.

sea, la puesta al cobro de los recibos. Pagaba quien buenamente quería y el resto, los despistados o los rácanos salían beneficiados. Los anteriores recaudadores municipales, jamás llegaron a embargar a nadie. Y por desgracia, en este tema algunos ciudadanos necesitan el incentivo de una buena gestión de la recaudación: la certeza absoluta de que, si no pagan, serán finalmente embargados. Es triste, pero necesario.

Sin embargo la realidad es que, poco antes de que el máximo responsable de la recaudación, el depositario Miquel Güell, pidiera la excedencia, un informe del Interventor de Fondos revelaba la existencia de «papel» por valor de 118.000.000 ptas. correspondientes a recibos por diversos conceptos desde los años 1974 a 1979.

Nuevo recaudador, mejor servicio

Con fecha del 10 de diciembre del 1981 el Ayuntamiento pleno resolvió el concurso previamente convocado, adjudicando el servicio a J. M. Rodríguez Martín. Con un equipo de personal experimentado y eficaz, empezó la nueva etapa. Hubo que dedicar más de tres meses a ordenar la urgente baranda de más de 20.000 recibos pendientes. Al mismo tiempo, se iban realizando los trabajos normales de notificación y cobro de los recibos y padrones corrientes.

La próxima puesta en servicio de un terminal del ordenador, recientemente adquirido por el municipio, mejorará la agilidad en la gestión del cobro.

Una vez alcanzado un nivel de funcionamiento normal de la recaudación municipal, es lógico pensar que mejore la disciplina de los ciudadanos a la hora de hacer frente a sus obligaciones frente a la comunidad en la que viven.

Noticiari

Campanya de vacunació

El dia 15 del proper mes d'octubre començarà a Granollers la campanya de vacunació destinada a tots els infants compresos entre 1 i 2 anys d'edat, i que serà feta amb la vacuna triple (xarampió, rubèola i parotiditis). Aquesta campanya acabarà el 30 de juny de l'any vinent.

Per tal com aquesta vacuna no es troba al comerç ni es podrà obtenir de cap altra manera, els interessats a administrar-la hauran de passar pel departament de Sanitat de l'ajuntament de Granollers, on els serà facilitat un imprès destinat a ser lliurat al lloc de vacunació amb finalitats de control.

Canvi al cartipàs municipal

En el ple municipal celebrat el dia 2 de setembre passat va ser aprovada l'adscripció del regidor Joan Ribas a la comissió informativa de Serveis, tot deixant de formar part de la de Governació. Aquesta proposta va ser aprovada en el citat ple, amb l'absència dels regidors presents del Grup de Convergència i Unió.

Recital de M.^a del Mar Bonet i Al Tall

Amb assistència d'unes cinc-centes persones, i com a Festa de Fi d'Estiu, va tenir lloc el dissabte, dia 18 de setembre, un recital de cançons ofert per Maria del Mar Bonet i el grup Al Tall, que havia estat organitzat per l'Ajuntament. L'acte va desenvolupar-se a la plaça de l'Església, lloc que va demostrar-se molt idoni per a celebrar-hi esdeveniments artístics d'una mena semblant, tant per la situació, alhora cèntrica i aïllada, com pel silenci, que no fou pertorbat i permeté una clara audició de les interpretacions. El públic va mostrar-se satisfet del recital, i premià els intèrprets amb moltos aplaudiments.

Nou nat

Durant la temporada que exercia d'alcalde accidental de la ciutat, exactament el dia 13 d'agost, el jove regidor i tinent d'alcalde d'Urbanisme, Josep Pujadas, va esdevenir pare per primera vegada. El petit hereu s'anomena Martí Pujadas. Auguris també a la mare i esposa, Teresa Ferrer Illa.

Inauguració de les Jornades Pedagògiques

Dilluns, dia 6 de setembre, va tenir lloc a les sales de l'Escola Municipal de Treball la inauguració de les Jornades Pedagògiques del Vallès Oriental, que s'han celebrat a la ciutat de Granollers fins el dia 10 d'aquest mateix mes. Aquestes Jornades Pedagògiques han estat organitzades pel Casal del Mestre, amb el suport de l'Ajuntament de Granollers i subvencionades per la Generalitat de Catalunya.

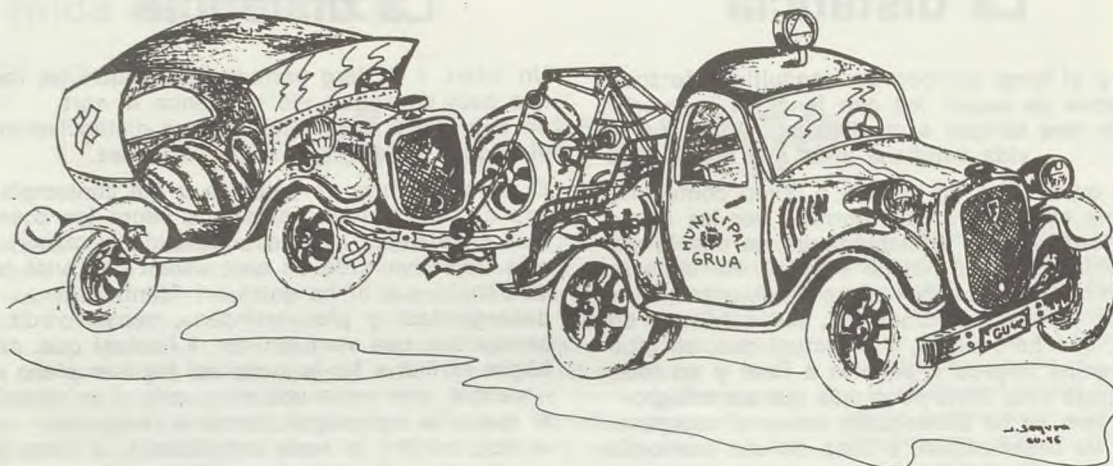
En l'acte d'inauguració, gens protocolari, va donar la benvinguda als assistents el regidor Josep Pujadas, llavors alcalde accidental, el qual destacà en breus paraules la importància de la qualitat en l'ensenyament. «No és prou —va dir— que les escoles tinguin bons edificis. Cal que els mestres estinguin ben formats, i Jornades com aquestes hi han de contribuir». Agraï, finalment, la presència dels assistents.

En nom del Casal del Mestre, organitzador de les Jornades, va prendre la paraula el seu president, Agustí Corominas, el qual saludà els assistents i augurà bon treball amb les aportacions de tothom. A l'acte inaugural eren també presents els regidors Antoni Cornellas i Montserrat Illa. A aquestes Jornades Pedagògiques hi havia 190 matriculats, tots ells professors provinents d'escoles de la comarca del Vallès Oriental.

Més serveis d'autobusos a Palou

A partir del passat dia 15 de setembre, i amb caràcter de prova, el servei d'autobusos de Palou a les Franqueses ha estat incrementat amb dues expedicions diàries suplementàries, amb sortida de Palou a 2/4 de 9 del matí i a 2/4 de 3 de la tarda.

Finalitat d'aquest servei suplementari és facilitar l'arribada més puntual i còmoda a aquells escolars i treballadors que, si sortien de Palou amb l'autobús d'horari normal, o bé arribaven excessivament d'hora o bé feien sempre tard. A les hores de retorn sembla que no es produeix el problema, de manera que els serveis suplementaris només són d'anada, de Palou a les Franqueses.

Un servicio "especial" para los morosos

La recaudación ejecutiva municipal

Fincas, coches, créditos

En las últimas semanas más de un ciudadano se ha apresurado a toda velocidad a «ponerse al día» con la hacienda municipal. Motivo: sus fincas habían sido embargadas en el Registro de la Propiedad, e iniciado el trámite para la subasta pública de las mismas. Asimismo han sido anotados recientemente en la Jefatura Provincial de Tráfico los embargos de 172 vehículos que tenían pendiente el pago del impuesto de circulación desde el año 1976. Otros conspicuos incumplidores de su deber para con la ciudad han visto embargada su cuenta corriente... Pero quizá el caso más llamativo sea el de algunos acreedores del Ayuntamiento a los que se ha embargado el crédito que pretendían cobrar del Ayuntamiento. El conocido caso del cazador cazado.

Punto final a la mala gestión

La verdad es que existía un cierto relajamiento en el pago de los tributos municipales, necesarios para el mantenimiento de los servicios y para la realización de las obras públicas. El proceso que sigue un impuesto, una vez aprobado, tiene di-

ferentes fases: la realización y aprobación del padrón, la notificación y el pago. Cuando éste no se produce en el período voluntario, el recibo pasa a la recaudación ejecu-

tiva, con los recargos correspondientes. Si el pago sigue sin ser atendido, nueva notificación y embargo. Hasta 1981 este proceso se detenía en sus primeros pasos o

Relación de deudores a la Hacienda local, en cuyos expedientes administrativos de apremio se ha dictado providencia de embargo de bienes inmuebles de su propiedad, expidiéndose el correspondiente mandamiento de anotación de embargo al registrador de la propiedad del partido de Granollers.

Topete, S. A.
Santiago Viadé Farrés
Amaperla, S. A.
Eulalia Fernández Brosa
Cheops, S. A.
Timcon, S. A.
Jacinto Mateo Flores
Valorsina, S. A.
Francisco Moragas Casals
Inmobiliaria Palou, S. A.
Manuel Capilla Simón
Juan Coma Puig
Hippocampo, S. A.
José María Soler Llopis
Margarita Tramunt Garriga
Angelina Benezet Estrada

Granollers, 21 de septiembre de 1982

sea,
bos.
ría y
ráca
terio
jan
Y po
nos
tivo
cauc
que,
emb
sari
S
poc
pon
pos
exc
ven
ten
118
a r
des

Nu
me

C
del
sol
voc
J.
equ
y
Hu
ses
de
tes
liza
tifi
pa

ur
m
m
de

fu
da
qu
da
a
n

me la conselleria d'Hisenda. «Cadascú defensa la seva parcel·la i cadascú treu les ungles per defensar els seus interessos. El que sí és veritat és que ens vàrem trobar amb un Ajuntament carregat de deutes i sense crèdit. Nosaltres hem rehabilitat el crèdit del consistori, i no és que hagin sortit les roses i floreixi el jardí però s'estan fent coses molt positives. La principal ha estat aconseguir crèdits per a l'Ajuntament. Per altra part, a mi els disgustos no m'han provocat l'infart; me l'han provocat vuit i deu hores diàries de treball a l'Ajuntament que a més a més he hagut de compaginar amb la meua feina particular».

«Hi ha uns sectors —com poden ser la Unió de Botiguers o la Intersectorial— que han creat problemes perquè estaven en el seu dret de crear-los i en definitiva defensaven els seus interessos. Sempre que han vingut he dialogat molt humanament i molt obertament amb ells. Els he escoltat sempre perquè considero que són part integrant de la societat. Davant els problemes que plantegen aquests sectors el que ha de fer la màquina administrativa és modernitzar-se i posar-se a to amb les circumstàncies. Tothom té dret a interposar recursos contra els impostos. Allò que ja no es pot acceptar és que les resolucions triguin quatre o cinc anys a arribar. Les persones que saben d'aquests retards, el que fan és presentar recurs perquè d'aquesta manera demoren el pagament de l'impost, encara que saben que, finalment, hauran de pagar. El que s'ha de fer és aprovar urgentment la nova llei de Règim Local perquè, malgrat estar en democràcia, estem funcionant amb unes lleis no democràtiques. Els tribunals en quatre o cinc mesos hau-

rien de resoldre els contenciosos i sancionar els qui vagin amb mala fe. Una mala fe que afavoreix els qui no volen col·laborar amb un règim democràtic o socialista, com diuen alguns, la qual cosa aquí a Granollers és un absurd, doncs la composició del Consistori no és únicament socialista».

Tres anys de gestió socialista

Per l'Òscar, la tasca realitzada a l'Ajuntament ha estat positiva i feta amb molta honestat, almenys, com diu ell, «si se ven los toros desde el mismo ruedo». «Partint de sota zero, s'han fet moltes coses i les obres aquí restaran a benefici de tots i gràcies a què gaudim de crèdit».

D'altra banda, no creu que el ciutadà estigui desconnectat del que es cou a l'Ajuntament. «El ciutadà cada dia col·labora més, s'ha adonat que ell és part de l'Ajuntament. Fins i tot, amb els sectors en principi molt hostils a la nostra gestió, hem arribat a uns diàlegs oberts, humans i molt efectius».

Pensant en les properes eleccions pensa que si es valorés el que s'ha fet, els socialistes haurien de continuar governant la ciutat. «I haurien de ser reelegits també membres d'altres partits, consellers molt treballadors, molt vàlids que el poble necessita».

Oscar va ser elegit regidor en la llista del Partit Socialista a les eleccions municipals de l'any 1979. Per ell el socialisme és com una religió. «Per a mi, el socialisme és la perfecció de l'humanisme. Jo l'entenc com una religió. D'altra banda, Granollers és camp abonat per al socialisme. El socialisme que jo entenc —un socialisme moderat que governa a molts països d'Europa— és el que hem implantat, perquè no po-

tisme que tenen per bandera comença pel servei i el respecte a la Constitució que el poble ha votat. Jo sóc optimista. I una cosa que per molts va ser negativa —el cop del 23-F— per a mi va tenir efectes positius ja que es va demostrar la maduresa del poble i de la majoria de l'exèrcit. De tota manera, manquen deu anys d'experiència democràtica. En aquell moment hauríem aconseguit la nostra majoria d'edat».

Pel que fa a Catalunya —Òscar que estima la nostra terra, s'hi sent vinculat i part integrant d'ella— no creu que poden haver-hi problemes d'integració i de divisió de la comunitat catalana. «Amb la democràcia aquests problemes van desapareixent. A tall d'exemple, jo fa molts anys que no escolto la paraula «xarnego» i això és important. Pel que fa a la integració, jo mai no m'he sentit desintegrat de Catalunya; d'ençà queestic aquí, m'hi he sentit vinculat. La prova és que quan jo tenia pensat marxar d'aquí als 21 anys per no tornar, vaig decidir quedar-me definitivament. Vaig començar a pensar que Catalunya era la meua terra i que no podia viure sense ella. Això demostra que si hi ha interès no hi ha problemes d'integració. El que sí que refuso són els extremismes, que no porten enlloc».

Òscar considera que la nostra ciutat Granollers, «encara és un petit paradís que entre tots hem de procurar adecentar i fer-ne una ciutat agradable on viure». Necessitem la col·laboració de tothom; l'Ajuntament som tota la ciutat i hem d'aconseguir que el nostre poble cada dia sigui més habitable».

No sap si tornarà a les tasques municipals, encara que se'l pressioni, almenys per tallar la cinta d'alguna de les obres realitzades gràcies al seu treball i dedicació.

Lluís TORRES I GARRIGA

dem pensar en radicalismes. Els socialistes radicals hauran de fer molts sacrificis i adaptar-se a l'actual situació». No amaga la seva admiració per Felipe González. «Jo no vull fer propaganda de Felipe González, però és l'home ideal per al moment del socialisme espanyol i és l'home que el país necessita en aquesta època de crisi».

Un futur optimista

Ens sorprèn quan afirma que es optimista respecte al futur del país. «Tinc moltes coneixences a tots nivells i de totes les tendències; és una cosa de la qual m'enorgulleixo. Puc dir que no tots els militars són contraris a la democràcia. S'han adonat que el patrio-

Entrevista amb
Oscar Pelayo

Regidor d'Hisenda, graduado en la universitat de la vida

Quan sóc rebut per l'Òscar a la sala d'estar del seu domicili començo a estar convençut que no mantindrem una conversa qualsevol. Estem envoltats —envaïts diria— de multitud de llibres, quadres i objectes, d'art i cultura que han contribuït, ben segur, a conformar la personalitat, la humanitat d'Òscar Pelayo Entrialgo, regidor d'Hisenda de l'Ajuntament de Granollers.

L'Òscar és un personatge singular, sens dubte. Quan li pregunto on va néixer, respon fulminant: «Els fills de funcionari no són d'enlloc». Malgrat ser d'enlloc, és d'arreu: «Porto quatre nacionalitats a la sang: asturiana per part de mare, manxega per part de pare, catalana perquè és el lloc on he arrelat i extremenya perquè no rene-go del lloc on vaig néixer». Em recorda una frase de Leopoldo Alas, Clarín: «Me nacieron en Zamora, pero soy asturiano».

Als seus 56 anys, l'Òscar recorda els anys difícils de la postguerra, quan ha de marxar de casa per «treure un pes a la mare». Als 17 anys coneix Catalunya però torna tot seguit a Astúries. Però, poc després, un cop complert el servei militar, s'adona que no pot viure sense Catalunya i es queda entre nosaltres definitivament.

La universitat de la vida

El nostre personatge es defineix com un autodidacta i de veritat que ho és. Com molts altres, la guerra el va apartar dels estudis, del batxiller i del magisteri. Ha passat temporades a París amb el seu germà Orlando, el pintor. Ell i les seves amistats han influït molt en l'Òscar. Amb gran satisfacció recorda una frase de l'Agnès —l'es-

posa d'Antoni Cumella—: «Tu, Òscar, ets graduat en la universitat de la vida».

Malgrat considerar-se un home de lletres, tenir un pare humanista i una mare mestra, professionalment es dedica al món dels números. Per atzar de la vida, segons diu, és auxiliar de recaptació d'impostos estatals. Però, fins i tot en aquesta tasca, l'Òscar veu possible abocar-hi tot l'humanisme que amagatzema la seva personalitat.

La malaltia

Òscar Pelayo està casat i té dos fills. Una família que va tenir molt preocupada fa poc temps arran d'un infart de miocardi. Una malaltia que l'ha fet pensar molt. «Quan una persona en plena activitat, amb excés d'activitat, té una malaltia de tipus cardíac que necessita molt repòs, tens moltes hores per rumiar coses de la vida que creus poc importants. És quan treus tot el suc a tot allò que normalment et passa per alt».

L'Òscar ha vist en la seva malaltia una part positiva. Amb uns ulls que li brillen de l'emoció afirma que la malaltia ha estat recompensada per altres coses. «La meua malaltia ha tingut una compensació de tipus moral. A una persona com jo, que s'ha dedicat en cos i ànima a la seva feina se la podrà jutjar pels seus encerts i per

les seves errades, però mai perquè no hagi treballat. Hi ha moments que penses que si val la pena sacrificar-te, doncs sovint et desenganyes. Però quan estàs al llit recuperant-te i rumies, penses que si que val la pena de lluitar». Com a exemple de lluita recompensada recorda un granollerí, una extraordinària persona. «Quan vaig assistir a l'enterrament d'en Gregori Resina vaig pensar que tant de bo que en Gregori pogués aixecar el cap. Veuria com tot el poble l'acompanya. Quan jo vaig estar a la UVI de la Policlínica, pocs dies després de l'enterrament d'en Gregori, i els metges em varen comunicar que la centraleta estava bloquejada per persones que s'interessaven pel meu estat vaig sentir la mateixa sensació de gratitud. Val la pena de lluitar per la ciutat i fins i tot perdre la salut si proves que la teva tasca no passa per alt. Val la pena caure malalt per adonar-se que hi ha gent que t'estima i que valora el que tu has fet».

L'excés de treball i els problemes de l'hisenda municipal

Irònicament i sense malícia, hi ha qui diu que l'infart ha pogut estar provocat pels sectors que s'oposen aferrisadament a la gestió que porta a ter-

me
defe
les
ress
vare
rega
tres
sist
ses
cosc
esta
tam
gust
l'har
de
a m
mev

«H
la U
rial—
esta
en d
ress
loga
men
perq
gran
blem
el qu
tiba
amb
dret
impo
tar é
tre
nes
que
ques
de l'
nalm
de f
lle
tar
amb
tribu

dem
listes
crific
No
lpe
da de
ideal
panyo
ta en

Impostos a Palou

No van acudir a ser informats

Van anar-se fent presents qualificats representants de l'Ajuntament...

La fotografia que va ser publicada a la portada del número anterior de GRANOLLERS INFORMATIU, mostrava de manera ben eloqüent la resposta que els propietaris de Palou van donar a la reunió informativa que havia estat programada amb voluntat de diàleg i clarificació.

De mutu acord, després de converses personals entre la regidora Anna M. Palé i el president de l'Associació de Veïns Local, Isidre Tintó, l'Ajuntament de Granollers i l'esmentada Associació van decidir la convocatòria d'un acte informatiu sobre l'afer dels impostos a Palou, acte que van programar per al divendres, 23 de juliol, a les 10 del vespre, al local de les antigues escoles de Palou, per tal com era especialment destinat als propietaris de la zona.

A l'hora anunciada van anar-se fent presents al local previst nombrosos i qualificats representants de l'Ajuntament. A més de l'alcalde, Rafael Ballús, van acudir-hi els regidors, Castellano, Maspons, Navarrete, Palé, Ribas i Rodríguez, i els tècnics municipals Francesc Figueres, Angels Badia, Josep M. Tàsies i Ramon M. Torras.

Malgrat haver estat convocada amb plena normalitat i correcció, potser perquè determinades raons o pressions van forçar el president de l'Associació de Veïns a fer marxa enrera, el cas fou que d'ençà d'algunes hores abans de la reunió eren de domini públic rumors de boicot per part dels afectats. Els representants de l'Ajuntament van voler fer honor a la paraula donada, i van acudir tal com havia estat pactat, demostrant una altra vegada la seva

voluntat de màxima claredat en l'afer. L'absència general de veïns, llevat de comptades excepcions, semblava que volia ser suplerta per una pancarta, elegantment pintada, penjada al costat de la porta d'entrada al lloc de reunió, i que deia que els seus autors no volien ser espoliats per l'Ajuntament.

Tot i l'absentisme calculat, la reunió es va fer, amb intercanvi de diversos punts de vista amb els escassíssims assistents, i acabà entorn de les 23'20 hores. L'absència massiva, al marge de la cortesia, pot interpretar-se que per part dels veïns mancava voluntat de diàleg o bé que ja tenien tota la informació que els calia. El to cridaner de les pancartes generalitza i sembla renunciar d'entrada als matisos de l'exactitud. A mitjan setembre la majoria segueixen penjades a façanes i balcons.

Complement d'aquesta mancada sessió informativa va ser un escrit, encapçalat amb el rètol de l'Associació de Veïns de Sant Julià de Palou i signat pel seu president, Isidre Tintó, en el qual s'afirmava que la convocatòria de l'acte informatiu va ser «presa de forma unilateral per part de l'Ajuntament», mentre que el mateix signant sap perfectament que hi van haver converses prèvies per fixar dia, hora i lloc, i que ell mateix va oferir-se per fer de moderador. Unilaterals poden haver estat determinades reaccions posteriors, però no pas la convocatòria de l'acte informatiu.

Local cultural al barri de Palou

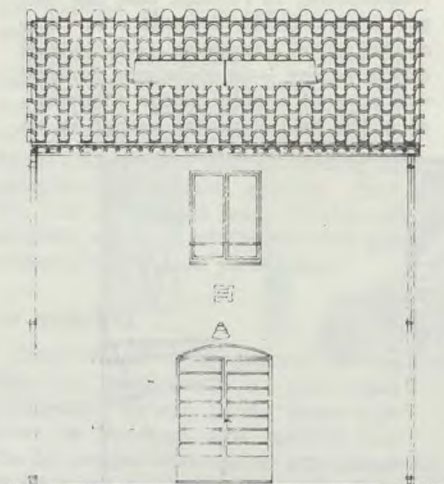

En el ple municipal celebrat el passat dia 2 de setembre va aconseguir-se l'aprovació inicial del projecte de local cultural que serà instal·lat a l'edifici de l'antic ajuntament de Palou.

Finalitat del projecte és doble: dotar el barri d'un local d'ús públic i recuperar un edifici que, tot i no tenir cap interès arquitectònic especial té una significació històrica com a centre polític i representatiu d'un antic nucli rural. Aquest projecte, per tant, a més de proporcionar una plataforma de serveis a un barri de Granollers, també incidirà en la renovació i recuperació de la personalitat col·lectiva d'un indret ben individualitzat de la ciutat.

L'aprovació d'aquest projecte, poc temps després d'iniciada la campanya a Palou contra els impostos municipals, podria suggerir a algú el pensament de ser una mesura oportunista. En realitat —declara el regidor Josep Puigadas—, una cosa no té res a veure amb l'altra. Dotar Palou d'un local social era un objectiu previst quan va programar-se el pla d'inversions. En la visita que l'any passat havien fet al barri representants de l'ajuntament, els veïns havien demanat que els camins fossin arreglats i asfaltats, i que al barri hi pogués haver un local social. Les dues peticions sembla que estan ja en procés de tornar-se realitats. En el ple del 9 de setembre fou aprovat el projecte d'acondicionament dels camins de Palou.

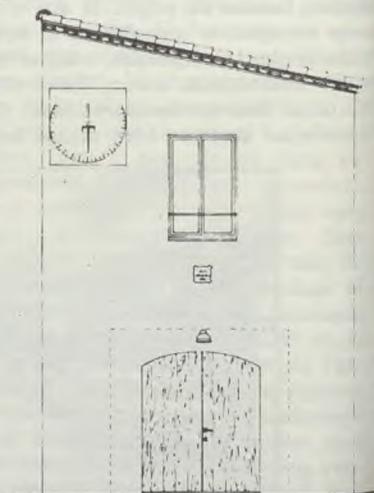
L'edifici de l'antic ajuntament de Palou serà restaurat a consciència. Conservarà la fesomia exterior antiga, amb

EST

la corresponent teulada. S'aprofitaran les parets mestres, oportunament reforçades, però tot l'interior, ja arruïnat o molt deteriorat, serà substituït, i entre l'espai de la planta i del pis hi haurà biblioteca, sala d'actes, sala de jocs, despatx per a l'associació de veïns, despatx per a l'assistent social etc.

El projecte s'ha anat elaborant amb temps, i la seva realització està programada en dos fases. La primera fase

SUD

aprovada té un import de tres milions dos-cents mil pessetes mentre que la segona fase valdrà quatre milions. En total, més de 7 milions destinats a dotar d'un local cultural el barri de Palou. L'edifici és de propietat municipal, i per tant no ha calgut fer despeses de compra.

Passats els períodes legals previstos hi ha la intenció de començar les obres de seguida, amb molta probabilitat aquest mateix any.

La p
 GRAN
 de n
 que e
 a la
 progr
 clarif
 De
 ses
 M. P
 de V
 ment
 socia
 d'un
 Impos
 gram
 les 1
 gues
 era e
 ris d

En atenció als disminuïts físics

Supresió de barreres arquitectòniques

Darrerament han estat anomenades «barreres arquitectòniques» aquells obstacles involuntaris, sorgits de la mateixa construcció dels edificis o provocats per la urbanització de carrers i places, que dificulten o impedeixen el desplaçament de persones deficientes o xacroses.

A Granollers, com hauran observat els ciutadans atents, s'ha progressat aquests darrers temps en la supressió d'aquests obstacles. Les obres que en aquesta direcció s'han dut a terme el darrer any a Granollers, han estat realitzades mitjançant una subvenció de la Generalitat, la qual —de tota manera— només arribà a concedir una desena part (500.000 pessetes) dels cinc milions demanats amb aquest objectiu.

En el ple municipal celebrat el passat dia 2 de setembre, entre altres acords va procedir-se també a l'aprovació inicial de l'ordenança sobre la supressió de barreres arquitectòniques a la via pública.

Aquesta normativa municipal, encara que només afecti una minoria de ciutadans —disminuïts físics, alguns d'e-

dat avançada, determinats lesionats— ha de considerar-se important, perquè si els projectistes i responsables d'obres la tenen present, sense incrementar les despeses, i de vegades fins rebaixant-les, poden facilitar a aquestes persones un més fàcil i còmode desplaçament. En altres termes: Aquesta ordenança invita a tenir presents uns ciutadans especials, no obliga a esmerçar més diners. Sobretot quan es tracta de noves construccions o urbanitzacions. Amb les mateixes despeses, però amb atenció als dismi-

nuïts en les seves facultats, la ciutat pot esdevenir més humana. Si un desnivell a la plaça tant podria salvar-se amb escales o amb rampa, el record de les persones que topen amb «barreres arquitectòniques» impulsarà a fer-hi, si més no, una rampa.

I encara que la normativa sigui d'aplicació per part dels responsables del municipi, no cal dir que pot tenir un valor d'exemplaritat de cara als qui ideen i projecten cinemes, restaurants, comerços i establiments públics de tota mena.

Vies lentes en la carretera a Girona

Pel ple de la Diputació de Barcelona va ser aprovat el passat mes d'agost un dictamen que proposava adjudicar a l'empresa Construcciones Padrós, S. A. l'execució, per concurs-subhasta,

de les obres de construcció de vies lentes en els quilòmetres 1,000 i 2,000 de la carretera de Granollers a Girona, per la quantitat de 58.400.000 pessetes. Vies lentes per a, paradoxalment, poder circular més de pressa.

Visita a les obres de l'aparcament d'«el Sot»

El passat dia 3 d'agost, l'alcalde Rafael Ballús, acompanyat pels regidors Òscar Pelayo i Josep Pujadas i pel cap de la Guàrdia Urbana, Francesc Campaña, visità les obres en curs de l'aparcament que s'està construint a bon ritme a la plaça de Barangé, a l'indret popularment anomenat «el Sot».

El grup d'autoritats locals baixà fins al fons de les obres, on s'ha aconseguit dominar el curs de les aigües que hi neixien o hi cauen, i s'hi està construint la gran llosa de ciment armat que serà la plataforma sòlida i estable de tot l'aparcament.

El treball es desenvolupa a bon ritme, no s'han presentat dificultats imprevistes i, segons els responsables, l'obra tant podia ser acabada en la data prevista del proper mes de març, com potser allargar-se una mica més. En tot cas la voluntat és de no interrompre les obres fins que Granollers vegi resolt aquest vell problema ciutadà.

Nova xarxa d'aigua al grup Primer de Maig

Després d'unes llargues gestions, que han durat un any i mig, i que han estat dutes a terme conjuntament per l'Ajuntament de Granollers i l'Associació de Veïns de Sota el Camí Ral, finalment s'ha aconseguit que l'APSU, organisme dependent del ministeri d'Obres Públiques inverteixi en la barriada del Grup Primer de Maig de Granollers la quantitat d'uns quatre milions i mig de pessetes, que seran destinades a la renovació de la xarxa d'abastament d'aigua, renovació que ulteriorment permetrà la connexió amb el servei municipal SOREA d'uns 318 habitatges de la zona, que fins ara són servits per l'empresa Serra, també de Granollers.

Les obres de renovació de la xarxa aniran a càrrec del ja esmentat ministeri d'Obres Públiques. L'Ajuntament de Granollers ha actuat d'intermediari en el llarg procés de les gestions que han estat coronades amb aquest resultat. Als veïns els caldrà només pagar, cadascun, la pròpia connexió amb la xarxa general, el contracte i l'eventual comptador.

Pròxima elaboració del cens agrari

La «Cámara Agraria Local» de Granollers no disposa de la documentació més elemental: ni cens d'explotacions agràries, ni de vehicles i maquinària agrícola.

El propassat dia 13 de setembre va constituir-se la comissió municipal del Cens Agrari que ha de tenir cura de la redacció del nou cens. En el cas de Granollers això serà realment una innovació, tota vegada que, segons declaracions del propi president de la «Cámara» local, aquest organisme no disposa de documents tan elementals com

un cens d'explotacions agrícoles ni de la maquinària corresponent. Fins ara hom ha seguit el rudimentari i gens fiable sistema —quan era necessari acreditar dades referents als agricultors locals—, de reunir la junta o l'assemblea i «decidir-ho». Imagineu-vos per un moment un Ajuntament sense padró d'habitants o una societat sense fitxer de socis...

Obres

públiques de gran interès

El dia 16 de setembre, a la Diputació de Barcelona, va tenir lloc una entrevista entre el president de la comissió d'Obres Públiques i Urbanisme, Lucas Alvarez, i l'alcalde de Granollers, Rafael Ballús, relativa a diversos punts d'obres públiques de gran interès per a la nostra ciutat.

Sobre el mur de contenció, a la sortida de la carretera de Lliçà, que va caure en ocasió de grans pluges i encara no s'ha començat a reconstruir, pot dir-se que en l'actualitat ja és acabat el projecte i que probablement les obres començaran la segona quinzena d'octubre. Cal dir que no solament serà reconstruït el mur amb una superior garantia, sinó que és prevista l'edificació d'un accés directe per als veïns de Terra Alta. També serà millorat el pas que condueix a l'estació ferroviària del Nord. Igualment quedarà arranjat el problema de les inundacions sota mateix del pont del tren desobstant l'embús produït en el tub de desguàs.

Respecte al pas de vianants sota la via, en l'antiga carretera de Caldes, que l'Ajuntament té intenció de construir, el projecte del qual és a punt de ser encarregat, el president de la comissió d'Obres Públiques provincials va manifestar el compromís que aquesta obra entraria a formar part del pressupost d'inversions de la Diputació de l'any 1983, com sigui que la carretera de Caldes és una via de comunicació pertanyent a la xarxa provincial.

Finalment, sobre la projectada carretera d'enllaç entre l'autovia de l'Ametlla i Granollers, aprofitant la ja esmentada carretera de Lliçà, cal dir que el projecte ha estat lliurat a la direcció general de Carreteres de la Generalitat, i que hi ha el compromís de tirar endavant, de manera immediata, aquestes obres, i fins i tot començar-les, si era possible, aquest mateix any. Malgrat això, no pot oblidar-se que, per tal de dur a terme aquestes obres, caldrà l'expropiació d'alguns terrenys, gestions que allarguen un poc els tràmits. Sembla que el projecte d'aquest enllaç directe entre Granollers i l'autovia no ha estat confeccionat de nou, sinó que ha estat assumit l'anteriorment elaborat des de la Diputació, i traslladat ara a la Generalitat oportunament actualitzat.

Nous vehicles

El passat dia 26 de juliol, davant de l'alcalde, foren presentats els dos nous cotxes (Ritmo Diesel Turbo) recentment incorporats al parc de la Guàrdia Urbana i destinats al servei ciutadà.

Aquests dos vehicles han estat els primers a anar pintats amb el nou color verd, el nou disseny i el nou ànagrama de la Guàrdia Urbana, elements que els seran distintius perquè, posteriorment, la resta del parc mòbil de la Guàrdia Urbana —tota mena d'automòbils i les motos— també serà pintat de la mateixa manera i restaran tots els seus vehicles identificats amb el mateix color i una nova imatge.

